

algunes consideracions sobre les seccions infantils de les biblioteques.

Es ben sabuda la importància que tenen les biblioteques infantils i les seccions infantils de les biblioteques públiques, per la seva contribució a la formació d'hàbits de lectura en els nens i adolescents, que en general, disposen de ben pocs canals d'accés al llibre i a la lectura com a mitjà d'esplai, formació i enriquiment personal.

Es per això que la missió d'aquestes biblioteques és molt més complexa, perquè s'ha de treballar doblement: suplint moltes vegades la feina de les escoles i lluitant contra l'excessiva força dels mitjans de comunicació audiovisuals, que destorben sovint l'esforç mental dedicat a la lectura.

D'altra banda, les seccions infantils de les biblioteques populars o públiques sempre han topat amb molts problemes: manca d'espai en relació amb el nombre de nens, llibres antiquats que no responen a les necessitats del nen d'avui (sovint ens demanen temes de ciències, política, economia... dels quals hi ha molt poca cosa al seu nivell), poca disponibilitat de la bibliotecària de cara al nen (s'ha de catalogar, atendre la gent gran, fer el préstec...), indiferència per part de les escoles del barri o poble, etc.

Per tot això, la nostra feina envers el nen com a lector, cal que la plantejem una mica, dins la mesura de les nostres possibilitats que, sense ser nombroses, de vegades minimitzem més del compte. Si estem observant que la gent gran no llegeix o llegeix molt poc, hem de treballar més que mai perquè aquests nens que ara vénen a las biblioteques, atrets per la curiositat o per la urgència de respondre un qüestionari o una fitxa, no s'hi sentin decebuts o incòmodes.

Val la pena de replantejar alguns aspectes de les seccions infantils, aspectes que poden anar des de la imatge física que ofereixen els llibres i prestatges destinats als nens, fins a la possibilitat d'estendre un servei de préstec als lectors més joves.

Per què folrar amb papers foscos les portades brillants i atractives de moltes novel·les i contes, quan existeixen al mercat plàstics transparents que conserven més bé el llibre tot donant-li un aspecte d'objecte nou i atraient? Per què no retirar de l'ús aquelles obretes pseudo-científiques i totalment desfasades que sols portaran confusió al cap de l'estudiant d'EGB o BUP? Per què no deixar llibres a nens de 8, 9, 10 anys, que estan desitjant endur-se un conte a casa per a llegir-lo amb la seva mare al vespre? (els nens no maltracten els llibres i són tant o més responsables que la gent gran a l'hora de tornar-los).

Mirem de no posar obstacles a l'infant que ve a llegir o a consultar-nos alguna cosa. Fem el seu espai més agradable posant pòsters, dibuixos, fotografies, que d'alguna manera li demostrin que la biblioteca és quelcom viu i vinculat al món, no un lloc trist i regit per mesures excessivament estrictes. Inten-tem de connectar amb les escoles per fer una mica de treball en comú: visites d'una classe amb el seu mestre, tot explicant el funcionament de la biblioteca, consultes sobre temes preparats pels mestres amb l'ajuda de la bibliotecària... De vegades la inèrcia fa que moltes escoles es limitin a enviar els nens amb la llista del que necessiten, però en surten algunes que s'interessen per mantenir un contacte més directe amb la biblioteca, venint a informar-se, fent algunes tasques en comú...

També és important que el nen s'acostumi a remenar els llibres, a saber consultar un fitxer, a saber de quina manera estan col·locats els llibres. Per tot això s'està treballant en la unificació de criteris en la confecció dels catàlegs dels llibres infantils, a fi de trobar la forma més clara i adient de classificar els llibres infantils (1).

Tampoc no podem oblidar la tria de llibres, si volem que la tasca de la biblioteca infantil sigui veritablement educadora. Val la pena de donar una ullada als llibres que tenim als prestatges: són adequats a l'edat del nen?, estan ben escrits?, propugnen la violència per la violència, tenen idees racistes? No es tracta, evidentment, d'actuar com a censors de llibres, sinó de saber què és el que tenim a les mans.

D'altra banda, no es pot tornar al maniqueisme d'amagar un llibre d'educació sexual o d'art pel sol fet que els nens el miren molt aficionats o bé riuen amb un company. Tot allò que s'amaga o es vol ocultar serà encara molt més desitjat i volgut. Es la nostra actitud normal i tranquil·la la que influirà

(1) A qui interressi aquest aspecte, a l'Associació funciona una comissió que està treballant aquest tema

més en el comportament del nen, que veurà en aquests llibres un vehicle d'informació correcta i apropiada als seus coneixements.

Les biblioteques són plenes de nens que sovint superen en quantitat el nombre d'adults que hi acudeixen. A les nostres mans està fer que aquests infants esdevinguin bons lectors adults, per a qui acudir a les biblioteques i llegir sigui una activitat habitual dins la seva vida. Crec que tot l'esforç que fem en aquest sentit serà enormement vàlid.

Núria Ventura
Bibliotecària

bibliografia sobre literatura infantil.

M'he vist avergonyida de no haver-me avançat a la invitació que des del nostre portaveu professional ens dirigeix la Junta de la A. B. per a col.laborar en una secció que considero tan integrada al meu jo professional. No vull que surti cap número més sense ficar-hi el meu granet de sorra. Per tant aquí teniu la meua Guia de lectura i, naturalment, serà entorn de la literatura infantil.

Aurora Diaz-Plaja
Bibliotecària

I — ASSAIGS

AMO, Montserrat del

ANTIGUA ESCUELA DEL MAR

BRYANT, Sara C.

CATHER, Katherine

ESCARPIT, Robert

— La hora del cuento — Madrid, Serv. Nac. de Lec. — 1964

— Los niños hablan de sus libros — Barcelona, Garbí — 1956

— Com explicar contes — Barcelona, Nova Terra

— El cuento en la educación — La Habana, San Martín — 1963

— La imagen histórica de la literatura en los jóvenes (“Literatura y Sociedad”, p. 159) — Barcelona, Martínez Roca — 1969